

„Torej vendar enkrat dva, ki jih ni prav nič sram, da se imata rada!“ — se navduši Mira.

Vêro pogreje v prsih in oči se ji povesijo. Svojo roko izmakne Tomu in se tiho vpraša: — Ali me je sram? — Tega me je sram, da mešetarim s Stanislavom! — Čez hip se Silva nagne k njenemu ušesu:

„Tvoj ženin je ves divji. Poslal me je za teboj. Privesti te moram k njemu.“

„Figico!“ — reče Vêra in zardi po vsem obrazu; v prsih pa jo stisne še tesneje, muke jo obidejo, vest ji je strašno težka ...

*stove najdarejen sloves to kraigher. (Dalje prihodnjič.)
kako pa premalo premisti. Premalo
so + flag. Zdi se, da nima celotne povesti. To
okah + Janko Glaser: ... pisec za „Zvon“ od števila do števila. Zdi se
cit: 7/21*

Pohorje.

(Iz zbirke „Pohorske poti“. — Z razglednega stolpa.)

V mračnem molku krog leže bregovi,
nagrmađeni v pokoj širok;
sami črni jelovi lesovi
in gozdovi bukovi okrog.

Zatemneli prek planin ležijo
in molčeči — kot smo mi sred njih;
vsak na robu svojem z domačijo
sam zase, redkobeseden, tih ...

Samo spodaj — kjer kot da ob vznožju
zadnji griči se poslavljaajo
in raznežili so v domotožju
in bolesti gorki se mehko —

tam v besedo zlato in iskreno
se odprlo je srce goram:
tam rodijo vino nam ognjeno,
z njim ogrevajo srce i nam!

Ni: kdo ne' kaj - a povedano je jasno.

